

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. A. M. M.**, s miestom podnikania Ž., IČO: X., zastúpeného **JUDr. A. R.**, advokátkou so sídlom J., proti žalovanému **Krajskému úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Trnava**, so sídlom Kollárova 8, Trnava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie P., č. 2009/01000 z 13. novembra 2009, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 15. decembra 2010, č. k. 23S/1/2010-64, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave z 15. decembra 2010, č. k. 23S/1/2010-64 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie P., č. 2009/01000 z 13. novembra 2009, ktorým tento ako správny orgán prvého stupňa udelil podľa § 38 ods. 9 zákona č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 725/2004 Z. z.“) povolenie na zriadenie stanice technickej kontroly, pre kontrolnú linku typu C, určenú na technickú kontrolu pravidelnú vozidiel kategórií L, M₁, M₂, M₃, N₁, N₂, N₃, O₁,

O₂, O₃, O₄, T a R (ďalej len „povolenie na zriadenie stanice technickej kontroly“) žiadateľovi spoločnosti H. G., a. s., IČO: X. so sídlom V.V. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13. novembra 2009.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 250b ods. 1 a 2 OSP, § 14ods. 1 a 2 a § 15a ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) a § 38 ods. 1 a § 109 ods. 1 zákona č. 725/2004 Z. z. a tým, že účastníkom konania o žiadosti žiadateľa H. G., s. r. o. (teraz a. s.) boli žiadateľ a príslušný správny orgán. Žalobca nebol účastníkom tohto konania, ani nebol dôvod, aby s ním ako s účastníkom správneho konania bolo konané, z čoho krajský súd vyvodil záver, že žalobca nie je osobou oprávnenou domáhať sa, aby sa s ním ako s účastníkom konania zaobchádzalo a aby sa mu doručovalo napadnuté uznesenie.

Poukazujúc na konanie vedené na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 14S/151/2009 a uznesenie Najvyššieho súdu slovenskej republiky zo 07. novembra 2010, č. k. 8Sžo/111/2010-60 krajský súd skonštatoval, že žalobca ako osoba, ktorá nebola, ani nemala byť účastníkom správneho konania vo veci žiadosti spoločnosti H. G., a. s., nie je z tohto titulu oprávnená domáhať sa súdneho prieskumu rozhodnutia ani cestou odvolania, ani cestou žaloby postupom podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Uviedol, že ani na účely správneho konania, ani na účely súdneho prieskumu správnych rozhodnutí nie je možné odvodiť účastníctvo žalobcu v konaní z ustanovenia § 14 ods. 1 správneho poriadku. Poukázal na skutočnosť, že v danom prípade evidentný konkurent žalobcu v hospodárskej súťaži získal na základe napadnutého správneho konania jediné toho času dostupné povolenie na vykonávanie činnosti, o udelenie ktorého mal záujem aj žalobca. Ďalej vyslovil, že bez ohľadu na tvrdenia o pochybeniach žalovaného má za to, že žalobca nepreukázal splnenie podmienky preukázania, že „môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý“, nakoľko z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca bol jedným z viacerých, minimálne troch žiadateľov. Preto nie je možné automaticky predpokladať, že v prípade preukázania pochybenia pri udeľovaní povolenia spoločnosti H. G., a. s., by bolo povolenie udelené žalobcovi.

Krajský súd vychádzajúc z uznesenia Najvyššieho súdu slovenskej republiky zo 07. novembra 2010, č. k. 8Sžo/111/2010-60 preto zastavil konanie ako konanie o žalobe podanej neoprávnenou osobou.

O náhrade trov konania krajský súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo, pretože konanie vo veci bolo zastavené (§ 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote rozsiahle odvolanie namietajúc záver krajského súdu, že žalobca nie je účastníkom konania vedeného pod sp. zn. 2009/01000 a ani nebol dôvod, aby s ním ako s účastníkom správneho konania bolo konané, v súvislosti čím uviedol, že podanou žalobou žalobca nenapáda len rozhodnutie, ale celý procesný postup žalovaného. S poukazom na ustanovenie § 14 správneho poriadku tvrdil, že s ním malo byť konané ako s účastníkom konania, vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutím žalovaného ako odvolacieho správneho orgánu vo veci žiadosti o udelenie povolenia na zriadenia stanice technickej kontroly pre technické kontroly pravidelne typu C v zmysle vyššie uvedeného zákona boli dotknuté práva, právom chránené záujmy a povinnosti, ktoré mu vyplývajú z ustanovení zákona č. 725/2004 Z.z. Tiež namietal porušenie viacerých procesných ustanovení zo strany správnych orgánov, ktoré však bližšie nekonkretizoval.

Namietal, že žiadateľovi H. G., a. s. bolo toto povolenie udelené v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky a rozhodnutie Krajského súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. značkou 23S/1/2010 vytvára právny základ pre skutočnosť, že žiadny zo žiadateľov, nielen žalobca, nemá k dispozícii dostupný právny prostriedok, ktorým by mohol zjednať v tejto veci nápravu, čím bolo porušené základné právo na súdnu a inú právnu ochranu garantované Ústavou Slovenskej republiky.

Tvrdil, že s ním bolo v priebehu celého konania na správnom orgáne konané ako s účastníkom konania, o čom svedčí aj fakt, že dňa 05. októbra 2009 mu bolo riadne umožnené so súhlasom správneho orgánu nahliadnutie do spisu sp. zn. 2009/01000, ktoré tvrdenie opiera o záznam z nahliadnutia do spisu podpísaný žalobcom, jeho právnu zástupkyňou a Ing. P.B. (riaditeľom Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie P.).

S poukazom na priebeh konania na správnom orgáne prvého stupňa namietal, že ak by správny orgán, teda Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie P. postupoval riadne podľa platnej právnej legislatívy Slovenskej republiky vzťahujúcej sa na udelenie povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly pre technické kontroly pravidelne typu C, nie je možné predpokladať, že spoločnosti H. G., a. s. by takéto povolenie bolo udelené. Podľa žalobcu povinnosťou žalovaného ako odvolacieho správneho orgánu zjednať nápravu vo veci udelenia vyššie uvedeného povolenia. Mal za to, že uvedeným postupom Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie poskytol žiadateľovi H.G., a.s.

neodôvodnenú výhodu, čím bol vykonaný zásah do práv ostatných žiadateľov, a teda aj žalobcu.

Mal tiež za to, že postup pri rozhodovaní vo veci udelenia povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly pre technické kontroly pravidelné typu C na uvoľnenú kapacitu v zmysle pokynu Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií nebol v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi Slovenskej republiky upravujúcimi toto konanie, na základe čoho bolo vydané nezákonné rozhodnutie.

Žiadal preto rozsudok (správne uznesenie) Krajského súdu v Trnave zrušiť a uložiť mu povinnosť „zaviazať žalovaného zrušiť Rozhodnutia vo veci udelenia povolenia na zriadenie stanice technickej pre technické kontroly pravidelné typu C podľa ustanovenia § 38 zákona č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na uvoľnenú kapacitu stanice technickej kontroly určenú pre technické kontroly pravidelné typu C podľa pokynu Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky 6.5.10796-2100/06 zo dňa 08.12.2006 na uplatňovanie niektorých ustanovení zákona č. 725/2004 Z.z. a niektorých ustanovení jeho vykonávacej vyhlášky č. 578/2006 Z. z. v znení dodatku č. 1 zo dňa 01.11.2007 a dodatku č. 2 zo dňa 18.02.2008, dodatku č. 3 a jeho prílohy č. 5c, ktoré boli vydané Obvodným úradom pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie P. v konaniach vedených pod č. A/2009/01000, č. A/2009/01707 a č. 2009/01622, ako aj v konaní, vedenom žalovaným pod č. 2010/00577/lv a nariadiť nové konanie o udelenie povolenia.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozhodnutím č. 2010/00577/lv zo dňa 12.02.2010 Krajský úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Trnava zamietol odvolanie Ing. A. M. M., so sídlom Ž. a potvrdil rozhodnutie č. 2009/01622 zo dňa 18.11.2009 vydané Obvodným úradom pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie P., ktorým zamietol žiadosť Ing. A. M. M. P., nakoľko nebola splnená podmienka podľa § 38 ods. 2 písm. f/ zákona č. 725/2004 Z. z.. Rozhodnutím č. 2009/01622-PSK zo dňa 22.09.2009 Obvodný úrad pre cestnú dopravu P. podľa § 29 ods. 1 správneho poriadku prerušil konanie vo veci udelenia povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly pre žiadateľa Ing. A. M. M. P.. Uvedeným rozhodnutím Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie P. prerušil konanie do doby právoplatného rozhodnutia o udelení, resp. neudelení povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly pre prvého popr. druhého žiadateľa o zriadenie STK, nakoľko nebola voľná sieť v zmysle § 37 ods. 2 a § 38 ods. 2 písm. f/ zákona č. 725/2004 Z. z. a i Prílohy č. 5c k Dodatku č. 3 k Metodickému pokynu MDPT SR č. 10796-2100/06.

Rozhodnutím č. 2009/01000 zo dňa 13.11.2009 Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie P. udelil podľa § 39 ods. 9 zákona č. 725/2004 Z. z. povolenie na zriadenie stanice technickej kontroly pre žiadateľa H. G., a. s., V. (prvého žiadateľa). Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.11.2009.

Listom č. Kd 16/10 – 6 zo dňa 02.2010 Krajská prokuratúra Trnava, Dolné Bašty č. 1, Trnava požiadala Krajský úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Trnava o zapožičanie spisov č. 2009/01755 a č. 2010/00577/1 v. Listom č. 2010/00870/iv zo dňa 23.02.2010 Krajský úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Trnava postúpil predmetný spisový materiál č. 2010/00577/iv na Krajskú prokuratúru v Trnave, pričom do uvedeného dňa im nebol vrátený a ani nebolo rozhodnuté. (Na Krajský úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Trnava nebola zaslaná žiadna odpoveď).

Vzhľadom na spôsob a postup správneho orgánu v zmysle § 38 zákona č. 725/2004 Z. z. a zmenu legislatívy uvedeného zákona (§ 38 ods. 4 písm. b/ - prílohou k žiadosti platnej po 01. septembri 2009, do tej doby bolo potrebné k žiadosti priložiť projektovú dokumentáciu potrebnú na požadovaný typ stanice technickej kontroly čo Ing. A. M. M. P. splnil a v danej veci konal, majú zato, že podľa správneho poriadku §-u 14 ods. 1 malo byť so žalobcom konané, ako z účastníkom konania vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutím vo veci žiadosti o udelenie povolenia na zriadenia stanice technickej kontroly pre technické kontroly pravidelné typu C boli dotknuté práva, právom chránené záujmy a povinnosti, nie len žalobcu ale i ďalších žiadateľov, nakoľko týmto už nebolo možné vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave a konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a zistil, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky pre meritórne rozhodnutie vo veci.

Odvolací súd sa po oboznámení sa s kompletným spisovým materiálom včítane spisu Krajského súdu v Trnave sp. zn. 14S/151/2009 včítane uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 07. novembra 2010, č. k. 8Sžo/111/2010-60 sa stotožnil s názorom Krajského súdu v Trnave, ktorý napadnutým rozhodnutím konanie zastavil podľa § 250d ods. 3 OSP, pretože žalobca nie je osobou oprávnenou na podanie žaloby, pričom správny orgán postupoval v súlade so zákonom, keď žalobcu nepovolal za účastníka predmetného správneho konania.

V konaní podľa piatej časti OSP (správne súdnictvo) je okruh účastníkov konania vždy vymedzený zákonom. V konaniach o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov podľa druhej hlavy piatej časti OSP je okruh účastníkov vymedzený § 250 OSP, podľa ktorého sú účastníkmi konania žalobca a žalovaný (§ 250 ods. 1 veta prvá OSP). Podľa § 247 ods. 1 OSP je na podanie žaloby na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu aktívne legitimovaná fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Kto je žalobcom vyplýva z § 250 ods. 2 OSP. Je ním fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

V danom prípade žalobca v odvolaní namietal, že s ním bolo v priebehu celého konania o vydanie povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly vedeného na žalovanom správnom orgáne konané ako s účastníkom konania, o čom podľa neho svedčí aj fakt, že dňa 05. októbra 2009 mu bolo riadne umožnené so súhlasom žalovaného nahliadnutie do spisu sp. zn. 2009/01000 a robiť si výpisy, odpisy a vyhotovovať kópie zo spisu v súlade s ust. § 23 Správneho poriadku. Z uvedeného dôvodu považoval záver Krajského súdu v Trnave o tom, že žalobca nie je účastníkom správneho konania za nesprávny a v rozpore so zákonom.

Samotné tvrdenie žalobcu o nesprávnosti záverov krajského súdu a ich rozpore so zákonom nestačí. Takémuto tvrdeniu musí korešpondovať jeho subjektívne oprávnenie, ktoré vychádza z konkrétneho právneho predpisu. Súd v každej konkrétnej veci v intenciách citovaných ustanovení posudzuje, či žalobca spĺňa zákonom stanovené podmienky procesnej aktívnej legitimácie na podanie žaloby v správnom súdnictve. V konaní podľa piatej časti OSP súd poskytuje ochranu len subjektívnym právam žalobcu. Pokiaľ sa žalobca domáha ochrany cudzích práv, alebo aj žiada ochranu svojho práva, aj keď v skutočnosti o jeho právo nejde, žaloba je podaná neoprávnenou osobou.

Ak súd zistí, že žalobca nebol osobne ukrátený rozhodnutím správneho orgánu na svojich právach, nebol oprávnený ani na podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti

správneho rozhodnutia. Z tohto dôvodu súd uznesením podľa § 250d ods. 3 OSP konanie zastaví.

V predmetnej právnej veci bolo úlohou súdu prvého stupňa v prvom rade skúmať, či je splnená podmienka aktívnej legitímácie na strane žalobcu, t. j. v zmysle § 247 ods. 1, resp. § 250 ods. 1, 2 OSP. Z ustanovenia § 250 ods. 2 veta prvá OSP vyplýva, že žalobcom je ten, **kto bol účastníkom správneho konania**, ktorého zákonnosť postupu a rozhodnutia v ňom vydanom sa preskúmava. Aby súd správne posúdil, či žalobca má byť účastníkom konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2009/01000 zo dňa 13. novembra 2009 alebo nemá, musel skúmať, či bol, resp. mal byť účastníkom preskúmaného správneho konania.

V danom prípade sa jedná o konanie o vydanie povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly upravené v § 38 zákona č. 725/2004 Z. z.. Podľa § 109 ods. 1 cit. zákona sa na konanie podľa tohto zákona vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (t. j. správny poriadok), ak tento zákon neustanovuje inak. Z uvedeného vyplýva, že vzťah medzi správnym poriadkom a zákonom č. 725/2004 Z. z. je vzťahom všeobecného a osobitného zákona, kde všeobecným právnym predpisom je správny poriadok a osobitným, resp. špeciálnym právnym predpisom je zákon č. 725/2004 Z. z.. Preto sa v zmysle zásady „lex specialis derogat legi generali“ použije na uvedené správne konanie najprv osobitný zákon a pokiaľ ten neobsahuje procesné ustanovenia, ktoré je potrebné aplikovať v konaní, aplikujú sa ustanovenia všeobecného zákona, t. j. správneho poriadku.

Zákon č. 725/2004 Z. z. neobsahuje špeciálnu úpravu okruhu účastníkov v preskúmanom konaní, preto sa použije v zmysle vyššie uvedenej zásady ustanovenie § 14 správneho poriadku, ktoré definuje účastníkov správneho konania vo všeobecnosti.

Podľa § 14 ods. 1, 2 správneho poriadku je účastníkom konania ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak. Účastníkom konania je aj ten, komu osobitný zákon také postavenie priznáva.

Podľa § 1 ods. 1 písm. f/ zákona č. 725/2004 Z. z., tento zákon upravuje podmienky prevádzky cestných vozidiel a zvláštnych vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách: technické kontroly cestných vozidiel a zvláštnych vozidiel, práva a povinnosti osôb, ktoré prevádzkujú stanice technickej kontroly.

Podľa § 37 ods. 1, 2 zákona č. 725/2004 Z. z. stanica technickej kontroly je pracovisko špecializované na vykonávanie technických kontrol vozidiel. Stanice technickej kontroly sa členia na jednotlivé typy podľa počtu kontrolných liniek a kategórie vozidiel, na ktorých sa vykonávajú jednotlivé druhy technických kontrol. Sieť staníc technickej kontroly a ich počty podľa jednotlivých druhov technických kontrol a typov staníc technických kontrol určuje ministerstvo.

Napriek skutočnosti, že krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol nesprávne, že účastníkom konania o žiadosti žiadateľa H. G., a. s. podľa zákona č. 725/2004 Z. z. boli žiadateľ a príslušný správny orgán, keď postavenie účastníka správneho konania nemá správny orgán, ktorý konanie uskutočňuje, súhlasí odvolací súd s jeho záverom, že žalobca nespĺnil podmienku preukázania, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, keďže za osobu, ktorá môže byť priamo dotknutá, je možné považovať takú osobu, u ktorej môže vydaným rozhodnutím dôjsť k zmene právneho postavenia. Avšak z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca bol jedným z viacerých (minimálne troch) žiadateľov, z čoho nie je možné priamo vyvodiť, že v prípade preukázania pochybenia pri udeľovaní povolenia spoločnosti H. G., a. s., by bolo povolenie udelené žalobcovi.

Odvolacia námietka žalobcu, ktorý na základe skutočnosti, že žalovaný mu umožnil nahliadnuť do spisu vedeného pod sp. zn. 2009/01000 dospel k záveru, že tento s ním koná ako s účastníkom konania je neodôvodnená, nakoľko podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám môžu iné osoby požiadať o informácie zo spisov týkajúcich sa správneho konania bez toho, aby museli preukazovať dôvod (§ 16 cit. zákona). Aj v tomto prípade treba vykonať v spise záznam obsahujúci údaje o tom, kto do spisu nazrel, ktorý zamestnanec bol prítomný pri nazeraní do spisu a čas, kedy došlo k nazretiu do spisu.

Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa vysloveným v napadnutom uznesení, že žalobca nebol účastníkom správneho konania vo veci žiadosti

spoločnosti H. G., a. s., a nie je preto oprávnený domáhať sa súdneho prieskumu rozhodnutia, nakoľko vydané rozhodnutie neovplyvňuje právnu pozíciu žalobcu, t. j. nedochádza k zmene jeho hmotnoprávneho postavenia. Dodáva, že v právnej praxi nestačí, ak sa vydané rozhodnutie dotkne konkrétnej osoby len nepriamo, napr. ekonomicky, nie však právne. Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave, č. k. 23S/1/2010-64 zo dňa 15. decembra 2010 potvrdil (§ 250ja ods. 2 veta druhá a § 219 ods. 1 OSP).

Závažným nedostatkom žaloby, pre ktorý ju tiež nebolo možné vecne prejednať bola skutočnosť, že žalobca sa žalobou podanou dňa 06.04.2010 proti Krajskému úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie P. (správne Trnava - § 250 ods. 4 OSP) domáhal zrušenia rozhodnutia č. 2009/01000 zo dňa 13. novembra 2009, ktoré vydal Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie P. ako prvostupňový správny orgán (č. l. 10) a ktorým bolo rozhodnuté o vydaní povolenia spoločnosti H. G., a. s.. Pritom už v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 07. novembra 2010, č. k. 8Sžo/111/2010-60 Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že takéto rozhodnutie nie je preskúmateľné v konaní podľa druhej hlavy piatej časti OSP, pretože nespĺňa predpoklad uvedený v ustanovení § 247 ods. 2 OSP teda, že nejde o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť a že preskúmateľné súdom na základe žaloby je len právoplatné rozhodnutie o odvolaní vydané krajským úradom pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie. Nakoľko takéto rozhodnutie žalobca žalobou nenapadol, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave o zastavení konania podľa ustanovenia § 250d ods. 3 OSP treba považovať za správne aj z vyššie uvedeného dôvodu.

Na margo dôvodov odvolania ako aj vyjadrenia žalovaného dáva Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobcovi do pozornosti, že žalobou podľa druhej hlavy piatej časti OSP bolo potrebné napadnúť rozhodnutie žalovaného č. 2010/00577 zo dňa 12. februára 2010, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a bolo potvrdené rozhodnutie č. 2009/01622 zo dňa 18. novembra 2009 vydané Obvodným úradom pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie P., ktorým tento zamietol žiadosť žalobcu, prípadne vzhľadom na názor žalovaného uvedený v závere jeho vyjadrenia k odvolaniu požiadať správny orgán o doručenie rozhodnutia č. 2009/01000 zo dňa 13. novembra 2009, prípadne využiť zákonnú možnosť danú ustanovením § 250b ods. 2 OSP.

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení § 246c ods. 1 veta druhá OSP a § 250k ods. 1 OSP, keď neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto druhu konania náhrada trov konania neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. apríl 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

P. Slezáková